

DOPRAWIĆ (11) *vb pf*

o oraz a jasne.

inf doprawić (3). ◇ *fut 1 pl* doprawi(e)my (1) *SarnUzn*, doprawi(e)m (1) *GliczKsiąż.* ◇ *praet 3 sg m* doprawił (2). ◇ *1 pl -chmy* doprawili (1) *RejWiz.* ◇ *3 pl* doprawili (1). ◇ *con 2 sg m* byś doprawił (1). ◇ *impers praet* doprawi(o)no (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w.

1. *Dokończyć, wykończyć rozpoczętą rzecz, przedsięwzięcie; colophonem addere a. imponere, fastigium rei imponere Mącz; praeparare PolAnt (9) : In medio relinquere, Ná poły niedoprawić. Mącz 213b, 60b, 311a.*

doprawić czego (4): BielKron 266; Potym wżytkim gdy doprawił [praeparavit] Iozyałz kościoła/ rużył woýłko Necho Krol Egiptłki BibRadz 2.Par 35/20; RejWiz 84v. Cf »ostatka doprawić«.

doprawić co (1): Bo ktorzi się zwyczajlij A młodocz śwą voprawilij [!] [...] Trudno je będzie przełomicz *RejKup o8v.*

doprawić co a. czego (1): Herodes poczętą robotę przez ośm lat kościoła doprawił. *BielKron 266.*

Zwrot: »ostatka doprawić« (1): ośtawiłem cię ná Krećie/ ábyś ośtatká doprawił [*reliqua corrigas*]/ y poštánowił po mieściech łtárłze *BudBib Tit 1/5.*

2. *Dopowiedzieć do końca [czego] (2) :*

Zwrot: »ostatka doprawić« (1): a ná trzećim [*kazaniu*] ośtatká doprawiemy. *SarnUzn D7.*

Szereg: »dołożyć i doprawić« (1): Lepyey żeby ocyc dał ráczey ná rzemyęsło łyná niż ná náuki. Czego włlythkiego [...] dołożem y doprawym. *GliczKsiąż G7v.*

3. [*Uprawić: Iełli kto iełt któryby łzczepieł winnice/ á ielzche iey ták niedoprawił áby mogli łniey włlyłtcy słufnie pożywać owocow iey/ idz á wroć łie do łwego domu Leop Deut 20/6; To też coś w texcie łłyłzał/ iż Mąż roley doprawić/ y pożytek brác może/ ták rozumiey ielłi był poczał onę rolą łprawować zá żywota Zony łwey/ tedy iuż onę robotę kończyc może SzzerbSpecSax 455 (Linde).]*

Synonimy: 1. dokończyć, dowieść, narządzić, przyczynić; 2. dołożyć, dopełnić, przydać.

Formacje pochodne cf PRAWIĆ.

Cf DOPRAWIENIE, DOPRAWION